

Ta wosma Woszebnosz:

Sbožni su czi, kiž Prawdoszje dla pscheszjehani budza, pschetož jich je to nebeske Kralestwo. Sbožni sje wy, dyž was Ludžo moje dla hanja a pscheszjehaju, a rycza scho Sle na was, dyž na tym lžu. Bydžeje weseli a sradujče so, pschetož to budže wam we Nebesach derje saplaczene, pschetož tak su pscheszjehali tych Prophetow, kiž predy was byli su.

To je to pošljene Snamjo, na kotrymž so Kscheszijenjo posnaju, so woni we swojim Žiwenu a Szinenju schkodni a pohorschni Ludžo nejsu. Ale jich Wuczbu nochze S wjet czerpicž, pscheszjehajich tehodla. To so tejš sda hubena Wjez bycz, so Kscheszijenjo swojeje Wuczby psched S wjetom ljepe wuziwacz nedyrbja, hacž so jim tehodla luta Kschiwda czinena, woni sabnaczi, jim to, schtož jim pschisłuscha, pobrane, a woni napošletku sami pschi tym skonzowani budza. Ale nech was to nemoli, praji Krystus, sbožni sje wy. Pschetož kyrjenemu czerpicže wy, a nejsze to tola S wjeta sapslužili; tehodla czerpicže wy moje dla. Bydžeje spokojom, ja zu wam to derje saplaczicž, a bohacžje narunacz we Nebesach, pschetož schitko, schtož na Semi je, by ktaj femu Saplaczenju jara snadne bylo. Tym lubym Prophetam je so tejš tak schlo, kiž predy was byli su, a dzeržicže jich sa sbožnych Ludži, tak dyrbicže tejš wy sa nimi, so byscheže tejš na to Mjesto pschischli, dzejž woni su. To rudži was, so wy se S wjetom lubje a derje mjenicže, jemu radži pomhacz zeče, so by wjecžnje sbožny byl, won pak was sa to pscheszjeha a hani, wy dyrbicže so dacž swaricž, kajž czi najhorschi Nekmanj. To newadži nicžo, woni lža na tym. Tehodla sradujče so, to nebeske Kralestwo je wasche, to wy nemožecže shubicž. Ladajče pak, dže woni, tajzy Pscheszjeharjo a Hanerjo, napošletku wostacz budza. Pschetož dyž to nebeske Kralestwo wasche je, kiž wy

tak pscheszjehani budžecže, da neje hinaf možno, ton helški Wohen dyrbi so tym dostacz, kotšiz was mojejo Mena dla pscheszjehaju.

Tak widžimy my, kak nasch luby nes Krystus swojich Kscheszijanow wopishe, so woni kyrjenemu Ludžo su, kotšiz, kajž S wjet, krobli nejsu; woni maju wurudženu Wutrobu, boja so psched Božim Mjowom a Ssudom, a zyli radži pobožnje žiwibycz. Potom dže so jim tejš na Szjeli a Žiwnoszi tak, so wulke S smjechi pschi tym nejsu. A tola, hacž runje S wjet slje snimi sakhadža, wobkhowaju woni lubosnu cziču Wutrobu, a nedadža so Mjeweji ani Meszerypliwoszi nawabicž; woni su bobahojasni, a wedu swoje Žiwenje bewschitkeho Bohorschenja, ale pschi tym dyrbja woni Tod a Łacznosz wustacz. Woni su smjelni, a dadža sebi kojždeho Szloweka Rusu Wutrobi hicz, a pomhaju, dzejž moža. Woni su mjerni, a wotwobrocža Mjew a Rostork, dzejž moža; a tola nochze jich S wjet czerpicž, ale pscheszjeha jich teho S slowa dla. To schitko sda so wobčežne a hubene Žiwenje bycz. Ale Luby, ladaj, kak Krystus troschtuje: So je to nebeske Kralestwo polne tajkich Ludži, kotrychž ze Boh troschtowacz, schuzowacz, s dzeržecž, jich se swojim Žowanjom do Wolje sapsaracz, jim nadny bycz, a so jim sjewicž; woni dyrbja Bože Džeczi menowani bycz, schitko dyrbi jim we nebeskim Kralestwi bohacžje saplaczene bycz, a tak dale: Da budžesch ty namafacz, so ton Knes schudžom praji: Džerž Kscheszijanow, sa cžož ty zesch, woni su tola sbožni Ludžo.

Tehodla dyrbeli my tajke Schtuki schitke derje wopomnicž, so we dobrých Skutkach prozowacz, ani so psched Kschizom a teho S wjeta Medžakom nenaastrožecž. Tak bychmy my wedžicž moli, so my tejš nascheho